

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Чепурна О. Є.

кандидат фізико-математичних наук, доцент,
доцент кафедри кібербезпеки
Національного університету «Одеська юридична академія»

МОДЕЛІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ

Цифрова трансформація університетів сьогодні визначає не лише технологічні параметри освітньої діяльності, а й спосіб функціонування освітньої системи як цілісного організму. Вона охоплює стратегічне управління, аналітичні процеси, педагогічну практику та розвиток цифрових компетентностей. Університет перестає бути статичною структурою: він переходить до стану динамічної цифрової екосистеми, у якій рішення ухвалюються на основі даних, а навчання відбувається в інтерактивному, персоналізованому форматі.

Сутність цифрової трансформації полягає не в технологічній заміні традиційних процесів, а у формуванні нової логіки взаємодії між усіма учасниками освітнього середовища — адміністрацією, викладачами, студентами, партнерами. Цей процес охоплює всі рівні управління знаннями — від планування освітньої політики до практик викладання і навчання. Як зазначає EDUCAUSE, цифрова трансформація в університетах — це перехід від окремих цифрових ініціатив до комплексної екосистеми, у якій дані, аналітика та технології формують підґрунтя для стратегічних рішень [1].

Модель цифрової зрілості EDUCAUSE передбачає три взаємопов'язані рівні: стратегічний, що визначає цілі й політики розвитку; операційний, який охоплює процеси управління даними, кібербезпеку, аналітику та інтеграцію платформ; педагогічний, де технології стають засобом адаптації навчання до індивідуальних потреб студентів.

Ці рівні формують логічну структуру, у межах якої цифрова екосистема університету перетворюється на простір взаємозалежних процесів — від управління ресурсами до підтримки академічної доброчесності.

Згідно з дослідженнями OECD [2], можна зробити висновки, що цифрова зрілість університетів оцінюється не кількістю інструментів, а здатністю використовувати їх для формування доказових стратегій. Цифрова політика має бути спрямована на досягнення чотирьох результатів: аналітичність управління, відкритість даних, сталий розвиток та інклюзію. OECD також розробила рамкові індикатори, що вимірюють ступінь інтеграції цифрових технологій у навчальний процес, наукову діяльність і адміністрування. Це дозволяє університетам

будувати власні моделі оцінювання цифрової готовності, адаптовані до локального контексту.

Українська практика підтверджує, що університети розвивають цифрові середовища нерівномірно, переважно фокусуючись на управлінських і технічних аспектах, тоді як педагогічна складова часто залишається поза системним підходом. За спостереженнями вітчизняних авторів [4], ефективність цифровізації зростає тоді, коли впроваджується аналітика навчальних даних, формується цифрова культура й забезпечується підтримка викладачів у роботі з новими платформами. Саме тому концепція DigCompUA, розроблена Міністерством цифрової трансформації України, стала важливим елементом гармонізації з європейськими моделями. Вона визначає п'ять основних компетентностей — інформаційну грамотність, комунікацію, створення контенту, безпеку й вирішення проблем — і дає університетам інструмент для оцінювання кадрової готовності [3].

Якщо зіставити чотири підходи — EDUCAUSE, OECD, DigCompUA і українські дослідження, то можна виокремити спільні ознаки та відмінності. EDUCAUSE робить акцент на стратегічному управлінні цифровими процесами, OECD — на результативності освітніх політик, DigCompUA — на розвитку людського капіталу, а українська модель — на поєднанні технічного й соціального вимірів цифровізації. Їхній синтез формує багаторівневу модель, у якій університет виступає як центр генерації знань, аналітики та інновацій. у яких відображено три рівні цифрової трансформації: стратегічний, операційно-аналітичний і педагогічний. Вони пов'язані між собою через контури зворотного зв'язку — дані про навчальні результати спрямовуються у систему аналітики, результати аналізу впливають на управлінські рішення, а ці рішення — на структуру навчального контенту та розвиток компетентностей. Такий підхід узгоджується з концепцією UNESCO щодо відповідального використання штучного інтелекту в освіті, де центральним елементом виступає людина, а технології — інструментом розвитку [5].

Для ілюстрації цих взаємозв'язків доцільно використовувати порівняльну таблицю 1.

Економіко-математичні аспекти цифрової трансформації університетів потребують окремої уваги. Моделі ефективності, подібні до ROI чи ROSI (Return on Security/Investment), можуть бути адаптовані для освітнього середовища. Це дає змогу оцінити не лише витрати на інфраструктуру, а й ефекти — скорочення адміністративних витрат, підвищення якості викладання, зростання залученості студентів. У цьому контексті цифрова трансформація набуває управлінського сенсу: дані стають активом, який визначає конкурентоспроможність університету на глобальному ринку освіти.

**Порівняльна характеристика моделей цифрової трансформації
університетського середовища**

Критерій	EDUCAUSE (США)	OECD (ЄС)	DigCompUA (Україна)	Українська модель (ві- тчизняні до- слідження)
Стратегічний рівень	Орієнтація на цифрову стратегію закладу, узгоджену з управлінськими цілями. Оцінка цифрової зрілості через Data Maturity Model	Формування державних стратегій цифрової освіти та політики доказового управління	Адаптація до європейських рамок цифрових компетентностей громадян	Визначення цифрової стратегії університету як частини інституційного розвитку
Операційний рівень	Управління даними, кібербезпека, інтеграція IT-сервісів та аналітичних систем	Орієнтація на збір і відкритість освітніх даних для моніторингу політик	Методика самооцінювання цифрової готовності освітніх установ	Розвиток електронного документообігу, LMS-платформ і систем освітньої аналітики
Педагогічний рівень	Використання технологій для персоналізованого навчання. Гібридні моделі	Зосередження на інклюзивності та навчанні впродовж життя	Цифрова грамотність викладачів і студентів як базова компетенція	Інтеграція онлайн-курсів і змішаних форм навчання в освітні програми
Оцінювання цифрової зрілості	Модель DX Readiness Assessment	Індикатори цифрової інтеграції Digital Education Readiness Index	Рівні володіння компетентностями від «Базового» до «Просунутого»	Власні критерії ефективності інвестицій і впровадження
Вплив на компетентності	Підвищення рівня цифрового лідерства в університетах	Розвиток навичок роботи з аналітичними системами	Системне формування цифрової культури	Комбінування технічних, управлінських і педагогічних компетентностей

Джерело: укладено автором на основі [1–5].

Системне впровадження цифрових моделей в українських університетах передбачає три послідовні кроки. По-перше, розроблення університетських стратегій цифрового розвитку, узгоджених із державними рамками (DigCompUA, European Digital Education Action Plan). По-друге, створення структур аналітики освітніх даних, здатних оцінювати успішність, навантаження, цифрову готовність персоналу. По-третє, формування культури використання даних у прийнятті рішень — від кафедрального рівня до управління університетом у цілому.

Таким чином, цифрова трансформація університетського середовища — це не технологічний процес, а управлінська стратегія, що поєднує економічну доцільність, аналітичне мислення і педагогічну інноваційність. Її результатом є підвищення якості освіти, гнучкість організаційних структур і готовність системи до викликів майбутнього.

Список використаних джерел

1. EDUCAUSE. Digital transformation in higher education. Washington. EDUCAUSE. 2024. URL: <https://www.educause.edu>
2. OECD. Digital education outlook 2024. Transforming learning with technology. Paris. OECD Publishing, 2024. DOI :10.1787/1d7f7a7e-en.
3. Міністерство цифрової трансформації України. Рамка цифрової компетентності громадян України DigCompUA 2.2. Київ: Мінцифри, 2023. URL: <https://osvita.diiia.gov.ua>
4. Кондаков О. М. Цифровізація університетського середовища як чинник підвищення якості освіти. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2023. Т. 96. № 4. С. 12–21. DOI :10.33407/itlt.v96i4.5432.
5. UNESCO. Guidance for generative AI in education and research. Paris. UNESCO, 2024. ISBN 978–92–3–100612–8. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark/48223/pf0000386693>

Швелідзе Л. Д.

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЕТИЧНЕ ЛІДЕРСТВО ВИКЛАДАЧА ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Сучасна вища освіта покладає на викладачів як функцію передачі знань, так і роль зразка поведінки, етичного лідера, формує академічне середовище. В умовах реформування системи вищої освіти в Україні та світового попиту на академічну доброчесність стає актуальним питання, як викладач-лідер може сприяти формуванню

Несторук Н. А., Чикунів П. О.

Прагматизація освіти на засадах проблемного навчання 465

Пеліван О. К.

Роль правоохоронної діяльності у формуванні правової культури молоді в умовах трансформації сучасної освіти 468

Піть І. Ю.

Ефективні антикорупційні практики у системі вищої освіти України 471

Редіна Є. В.

Управлінські виклики цифрової трансформації в українських університетах 474

Томчаковський О. Г.

Використання освітніх платформ для проведення студентських досліджень у процесі вивчення англійської мови 479

Тупікова Т. В.

Оптимізація робочих процесів у вищій освіті: інновації та технології 481

Фасій А. В.

Міжнародна академічна мобільність в системі забезпечення якості освіти 484

Фасій Б. В.

Дослідницькі компетентності здобувачів вищої освіти у цифрову епоху 488

Форманюк В. В.

Необхідність адаптації освітніх програм у контексті післявоєнної відбудови України 492

Хижняк Є. С.

Комунікативна компетентність як фактор професійної мобільності 495

Чанишев Р. І.

Британська модель вищої освіти та перспективи її адаптації в Україні 498

Чепурна О. Є.

Моделі цифрової трансформації освітнього середовища університету 502